

STOCKHOLMS UFO-NYTT

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål-Nummer 3/2005

Gott Nytt År

Stockholms UFO-förening, STUFO

c/o Wallin
Jaktvägen 10
S- 175 63 JÄRFÄLLA

Telefon : 08-36 73 98

Post giro : 440 19 83-4

Kontaktperson : Inga- Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift :

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt	130:-	70:-
Postgiro 440 19 83-4		

Pensionärer och heltidsstuderande	90:-	50:-
inkl. Stockholms UFO-Nytt		
postgiro 440 19 83-4		

Om Du är intresserad av att få mer
UFO-information kan vi rekommendera
UFO Sveriges hemsida: www.ufo.se

Att Du prenumererar på :

UFO-Aktuellt postgiro 50 50 60-4 200:-/år löpande

UFO-Raden/Rapportnytt postgiro 50 50 60-4 120:-/år löpande

HEJ!

Hoppas ni alla har haft ett bra 2005 och att ni får ett ännu bättre 2006. När det gäller Stockholms UFO-förening ser vi fram mot en del positiva förändringar. Se artikel i informationsbladet.

Under hösten har jag hunnit med en vecka på Gotland och varit till Martebo för att förhoppningsvis se det omtalade Marteboljuset. Men det förblev som alltid borta när jag är där.

I år fick jag hjälp av Conny och Johnny Ljung att mäta höjdskillnaden utmed vägen. Det är inte konstigt att observatörerna som står vid torpet säger att ljusen de ser längre fram kommer flygande någon meter över marken. Det visade sig att höjdskillnaden var till och med högre än vad jag själv trodde, drygt fyra meter. Det gör att det är mycket svårt att framförallt i mörker avgöra var strålkastarljus och andra förekommande ljus inom ett bebott område i verkligheten befinner sig.

Nu hoppas jag att så många som möjligt kommer till årsmötet i februari när vi nu under 2006 satsar på ett förnyat föreningsarbete.

Jag, Inga-Lill Wallin, och hela styrelsen vill önska er alla ett riktigt

Gott Nytt År!

Innehåll:

Stockholms UFO-förening byter inriktning	4
Lyckad årsavslutning	5
UFO-Sveriges planeringskonferens	5
Ufot i Carbondale	6
Väderkrysset - lösningen	8
Pressklipp	9

Stockholms UFO-förening byter inriktning

Stockholms UFO-förening behöver förnyas efter alla år som föreningen har varit verksam. I bladet – Stadgar för Stockholms UFO-förening – står bland annat följande under Paragraf 1: ”Målsättning

Föreningen skall undersöka och dokumentera UFO-händelser i Stockholmsregionen samt rapportera dessa till Riksorganisationen.”

I samband med att jag kommer att avgå från och med nästa årsmöte har jag tillsammans med styrelsen en tanke på att Stockholms UFO-förening nu går ihop med Stockholms undersökningsgrupp. Vi blir då Stockholms UFO-förenings undersökningsgrupp. STUFU. Beslutet kommer rent formellt att fattas i samband med årsmötet i februari 2006.

Det är flera lokalföreningar i landet som har gått över till att bli enbart undersökningsgrupper. Föreningsträffarna blir då mer koncentrerade på just ufofall, vilket är fören-

ingens verkliga uppgift – att förklara de fall som allmänheten rapporterar till oss. Vi hoppas att på detta sätt kunna arbeta mer med uforapporteringar inom Stockholmsregionen.

Vi kommer i fortsättningen inte att satsa lika hårt på föredragshållare eller allmänna föreningsträffar utan lägger istället mer energi på just utredningar av uforapporter, eftersom det är vad observatörer och media kräver av oss.

Riksorganisationen UFO-Sverige har varje höst kurs för både nya och gamla fältundersökare. Mer information om kursen kommer som vanligt i UFO-Aktuellt.

Andreas Ohlsson som varit med i Stockholms UFO-förening sedan 1990 har under alla år varit engagerad både som kassör, vice ordförande eller ledamot under olika perioder. De senaste åren har han varit gruppansvarig i undersökningsgruppen. Andreas är positiv till att ta

över ordföranderollen när vi nu planerar hopslagningen. Beträffande att vara medlem eller stödja föreningen där blir inga förändringar.

Planerat är också att vi även i fortsättningen kommer att ge ut ett informationsblad. Hur många gånger per år är inte klart, mycket beror på vad vi har att publicera.

Nu när vi har samma medlemsnummer både i UFO-Sverige och Stockholmsföreningen kommer medlemskortet endast att skrivas ut av UFO-Sveriges medlemsansvarige.

Föreningens årsmöte 2006 blir som det står i stadgarna före utgången av februari. Vi återkommer med kallelse och bestämt datum som brukligt är.

Vi hoppas att denna förändring ska ge föreningen en förhoppningsfull och bra framtid.

Inga-Lill Wallin

Lyckad årsavslutning

Årets avslutning var mycket lyckad. Vi var 33 personer som hade gett oss ut trots det ruggiga väder som rådde denna kväll.

Träffen inleddes med att UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn visade digitala bilder och berättade vad vi såg för konstiga figurer på dem. Ljusskenen kunde se ut som små änglar eller miniflygplan men vi fick veta att det rörde sig om små flygfän.

Idag med de digitala kame-
rorna kan det uppstå just så-
dana här fenomen. Intressant
att höra.

Efter föredraget var det så
dags för lite förtäring som
siff, köttbullar, julskinka och
små korvar som såg ut som
bläckfiskar.

Till kaffet hade min dotter
Monika bakat ett flygande te-
fat av pepparkaksdeg. Där
fanns både landningsställ och
de små utomjordingarna som

tittade ut genom fönstren
samt en som var på väg ner-
för landgången.

Kvällen avslutades med
lotteri och alla var nöjda med
kvällen och såg fram emot
nästa träff.

Eftersom det är svårt att få
bra bilder i vårt informations-
blad ska vi försöka få ut bil-
derna på www.ufo.se/stufo.

Gott Nytt År önskar jag er
alla.

Inga-Lill

UFO-Sveriges planeringskonferens

Helgen den 19-20 november
var det dags för UFO-Sveriges
planeringskonferens som
denna gång hölls i Blekinge.
Ett femtontal deltagare sam-
lades på Hushållsskolan i
Bräkne-Hoby där vi diskute-
rade viktiga framtidsfrågor
både för lokalföreningarna
och riksorganisationen. På
lördagen berättade Per-Åke
Ejermark om sin ambition att
bli "spindeln i nätet" för
UFO-Sveriges internationella
kontakter som så väl behövs.
Organisationen har genom
åren utvecklat ett brett kon-
takt nät med utländska ufo-
loger och organisationer. Ut-
bytet av information har
främst skett via Internet och
ska nu samordnas och byggas
ut genom Per-Åke Ejermark.

Syftet är givetvis att göra
både Arkivet för UFO-forsk-
ning och UFO-Sverige mer
kända utomlands liksom att
utöka utbytet av tidskrifter
med andra ufoorganisationer.

UFO-Sveriges webmaster
Mikael Sjöberg berättade om
nyheterna på UFO-Sveriges
hemsida som kommer att un-
derlätta rapporthanteringen.
Både fältundersökarna och
rapportcentralen ska inom
några månader ha en gemen-
sam inloggningssida där man
snabbt och smidigt kan notera
vad som händer med distrik-
tens undersökta uforapporter.
Detta kommer att underlätta
rapporthanteringen betydligt i
och med att insynen blir
större i de undersökningar
som görs och att vi lättare

kan tipsa varandra om hur
fallen kan lösas.

Söndagen ägnades bland
annat åt att intervjua två per-
soner som sett märkliga ljus-
fenomen i trakten kring Ron-
neby. Ingvar Andersson
iakttog och filmade i februari
1999 ett mycket starkt ljus-
sken i skogen nära Stensjön
nordost om Ronneby, varefter
ljuset försvann lika hastigt
som det uppkom. Fenomenet
är ännu inte identifierat.

Sammantaget var helgen
lyckad vilket till stor del även
berodde på det fina arrang-
emanget som UFO-Sveriges
tecknare Richard Svensson
och hans mamma Gerd stod
för.

Andreas Ohlsson

Ufot i Carbondale

UFO-kraschen i Kecksburg 1965 har fått beteckningen "Pennsylvanias Roswell". Men en annan stad i denna delstat vid namn Carbondale upplevde en liknande incident lördagen den 9 november 1974. Ufologen Matt Graeber har försökt utreda vad som hände den dagen. Här är del tre av hans rapport i redigerad översättning.

När jag läste ms Schmitts rapport tänkte jag först: "Vilken samling hörsägen, rykten och rent nonsens!" Jag skrev faktiskt och påpekade det för henne i mars 1975. Men jag har sedermera kommit att sätta stort värde på hennes insatser i Carbondale som ett exempel på hur snabbt ryktesspridning och sensationsmakeri får fäste bland allmänheten. En tämligen prosaisk händelse vid en damm förvandlades plötsligt till ett stycke amerikansk folklöre. Incidenten hade lockat till spekulationer, fantasier och mytbildning av alla de slag som människohjärnan är i stånd att frambringa.

På sidan nio i ms Schmitts rapport står det: "Ett annat vittne till det som skedde vid dammen var 19-årige Bill Brady, som ringde till oss 13 november på inrådan av Bobby Gilettes mor. Han hade varit ute med Peggy Mendez när han vid halv tolv-tiden fick höra om ett underligt flygande föremål i parken. Varken han eller Mendez trodde på det, men senare blev de nyfikna och beslöt sig för att åka till parken och ta sig en titt. De kom dit kvart i två och fick se att polisen hade spärrat av huvudvägen till dammen. Brady kände till en annan väg som ända fram. Den visade sig vara obevakad och de lyckades ta sig fram till en plats 10 meter från dammen."

Berättelsen fortsätter: "Ett runt föremål, drygt en halv meter brett och knappt en meter högt, flöt på vattnet. Det lyste blått och brum-

made som en generator. Sju eller åtta personer befann sig runt föremålet, ingen bar uniform. Fyra ficklampor lyste. Brady och Mendez tittade på i tio minuter innan två av personerna kring föremålet fick syn på dem och uppmanade dem att avlägsna sig, eftersom 'de inte hade något ärende där'. Mendez och Brady låtsades lämna platsen, men återvände en kvart senare och stannade tills kylan blev för svår. Brady förklarade att de hade sett en båt i vattnet och att han trodde att en av de personer som skickat iväg dem hade varit polischef Dottle. Han var dock osäker, eftersom det hade varit en riktigt mörk natt."

Ms Schmitt kommer med fler avslöjanden: "Ett annat ickevittne till ufoincidenten var John Bauman, ägaren till dammen i Russell Park. Vi kunde inte nå honom på grund av hans späckade arbetsschema men vi talade med hans fru. Hon hävdar att hon och hennes man bara var på platsen i 45 minuter och att de inte såg något ovanligt. De visste inte vad som hade hänt." Mrs Bauman och hennes man hade varit tveksamma till att låta myndigheterna tömma dammen på vatten.

Ms Schmitt fortsätter: "Mrs Bauman hörde så många rykten att hon inte visste vad hon skulle tro. Hon fick veta att föremålet var en del av en rysk robot, vars andra del hade störtat i South Canaan. En person sade att föremålet i dammen hade körts bort på en lastbil, en annan hävdade att det var i ett pansarfordon. Vidare hade någon åkt in till staden, köpt lyktan och kastat in den för att 'avleda uppmärksamheten'. Föremålet hade 'gått ner långsamt, flutit en stund på ytan och därefter sjunkit'." Ms Schmitt verkade också intresserad av att få veta om det fanns några avsatser under ytan i dammen (det vill säga en plats där det störtade ufot kunde undgå upptäckt).

Ms Schmitt avslutade sin rapport om ufot i Carbondale med orden: "Förekomsten av lyktan förklarade inte alla manifestationer som inträffade i Carbondale under helgen. Våra uppgiftslämnare anser inte att lyktan var stark nog för att förklara ljuset i dammen." Här måste jag tillägga att ms Schmitts uppgiftslämnare inte tycktes vara några experter på ljusets spridning eller hur det uppför sig i vatten.

Jag genomförde ett enkelt experiment genom att placera en tänd ficklampa bakom och snett nedanför ett glas med vatten, varvid ljuset förstärktes. Jag upprepade sedan experimentet med ett glas med iste i ett försök att imitera det grumliga vattnet i dammen, varvid ljusstrålen fick en orange ton. Jag genomförde därefter ytterligare ett ovetenskapligt experiment, där jag placerade en billig, ej vattentät ficklampa med två batterier i en hink med vatten för att se hur länge den lyste. Ficklampan lyste i två timmar och 52 minuter, varav riktigt klart den första timmen och kvarten. Batterierna var på 1,5 volt styck och av den normala typen. Med ett 6 volts batteri med extra lång livstid kunde ficklampan kanske ha lyst i 6-8 timmar.

Att ljuset blinkade och pulserade kan ha berott på djurlivet i dammen. Fiskar, groddjur och besmanråttor drogs till ljuset på samma sätt som nattfjärilar och andra insekter dras till ljus. När de passerade framför ljuset kan det ha uppfattats som om det blinkade till. Jag hade aldrig möjlighet att noggrant undersöka lyktan som plockades upp ur dammen, men jag märkte att den hade plats för två glödlampor. En av dem kan ha avgett ett stadigt sken, medan den andra kanske var av "blinker"-typen. I så fall kunde det också ha förklarat det pulserande och blinkande ljus pojarna och poliserna berättade om.

Jag plockade däremot ut batteriet ur lyktan för att se i vilket skick det var. Enligt mina fältanteckningar verkade det en aning uppsvällt och hade en långsgående spricka. Det såg ut som om delar av innanmätet hade läckt ut genom sprickan, och kontakterna såg ut att vara något rostiga.

NICAP

En annan ufoundersökare som inte var på plats när lyktan bärgades men som besökte kriminalinspektör Dottle en eller ett par dagar senare var den 20-årige blonde collegestudenten Mike Mery. Han släntrade in på polisstationen och sade: "God eftermiddag, polischefen. Jag kommer från NICAP." Dottle undrade vad det betydde och ynglingen förklarade prompt: "The National Investigations Committee on Aerial Phenomena" ("Nationella undersökningskommittén för företeelser i luften"). Dottle ilsknade då till och replikerade: "Här har du din företeelse i luften, en ficklampa. Resultatet av tusentals mantimmars arbete – en förbaskad ficklampa!"

Vem kunde klandra inspektören för hans utbrott? Så dags hade all uppståndelse, förvirring och stress sjunkit undan och nu flammade hans vrede upp igen. Hans mörka tankar om ufoexperter och hela mediacirkusen kom upp till ytan på nytt. Men när ilskan hade lagt sig visade Dottle till och med den unge mannen föremålet för hans vrede. Få personer visste att Dottle hade kallats till dammen på kvällen den 9:e, mitt i hans dotters ettårskalas. Han hade missat familjesammankomsten på grund av en "förbaskad ficklampa", och nu skulle han dessutom förklara bärgningskostnaderna, övertidsersättningen till hans mannar och det genanta faktum att en av dem hade avfyrat sitt vapen.

Ufo/lyktan i Carbondale var sannerligen en sorglig påminnelse om ett väldigt dyrt skämt som den ekonomiskt tyngda samhället knappt hade råd med. När jag frågade en polisman om det skulle bli en officiell utredning om ett eventuellt skämt från pojkarnas

sida anförtrödde han till mig att bröderna Lloyd redan tidigare hade gjort sig skyldiga till mindre förseelser och att deras far och farföräldrar hade haft allt sjå i världen att fostra dem sedan deras mor hade dött. Dessutom ville inspektör Dottle inte lägga sten på börda för familjen.

Vänliga gester av det slaget förekommer fortfarande i små samhällen där alla känner alla och tiderna är svåra. Den här tidigare okända vänligheten från inspektör Dottles sida säger mycket om honom som person och om hans syn på ungdomar. En gång skulle han utreda ett fall av barnmisshandel där en arg man lagt ett spädbarn i en soptunna. Dottle lär då ha blivit så arg att han i sin tur stoppat mannen i en soptunna och rullar iväg honom till häktet.

Ironiskt nog skildras kriminalinspektör Francis "Mitch" Dottle i ufolitteraturen som skurken som införde krigslagar i staden och som rent av kastade lyktan i dammen för att dölja sanningen. Han framställs som bröderna Lloyds antagonist när han i själva verket uppträdde mycket schystare mot dem än vad de gjorde mot honom, Carbondales polisstyrka på 14 man och hela samhället. Tack vare Dottles yrkesskicklighet, klokhet och vakande hand skadades ingen under det 44 timmar långa fiaskot. 25 år senare erkände en av de tre pojkarna (Bobby Gilette) för tre journalister från Scranton Times att han och hans kompisar hade kastat lyktan i dammen på skämt. Inspektör Dottle gick i pension 1998. Han och hans fru bor strax utanför samhället.

Den bekännelse som publicerades i Scranton Sunday Times 7 november 1999 ignoreras av de ufotroende som föredrar fantasin om att något stort och viktigt inträffade den där novemberkvällen för så länge sen. En av mest högljudda personerna i denna kategori är Ron Hannvig från Simpson i Pennsylvania. Hannvig har rent av "motbevisat" Bobby Gilettes bekännelse och beskriver händelsen vid dammen så här: "Hela vår värld stod vid en skiljeväg då. Vi måste ta reda på vad som egentligen hände, annars kan

vi alla bli lika dysfunktionella som dagens typiska 'carbondalare', vilket i sanning skulle vara något förfärligt."

Dagens feldiagnosticerade "carbondalare" kan finna tröst i att det enda föremål som bärgades från dammen var en tåglykta, tillverkad av Conger Lantern & Co i Portland i Oregon. Det skedde 02.36, strax efter att dykaren börjat leta efter det sjunkna föremålet. Lyktan påträffades på drygt två meters djup. En av glödlamporna ska ha lyst svagt när den hämtades upp och därefter slocknat helt. Många i folkmassan på dammens stränder stönade av besvikelse när lyktan bröt vattenytan på Mark Stameys utsträckta hand. Fler än en muttrade "Vad tusan är det där?" när lyktan fördes i land.

Den tre decimeter långa Congerlyktan har ett svart handtag i hårt gummi. Jag fick senare veta att den är vanlig i kol- och järnvägsstäder där den nu brukar användas som prydnadsföremål på restauranger med nostalgisk atmosfär.

Först trodde man att lyktan hade stulits från en bangård och att någon hade kastat den i dammen av rädsla för att påträffas med den i sin ägo. Polisen förklarade för mig att ungdomar vid flera tillfällen hade brutit sig in i godsvagnar för att stjäla och vandalisera. Det verkade vettigt att misstänka att incidenten var relaterad till en sådan händelse, eftersom tåglyktor inte har för vana att flyga ner i dammar av egen kraft.

Detta uppenbara faktum missade en veteranjournalist som ansåg att min teori om Carbondalefallet var bristfällig därför att "människor inte tappar lyktor i avlägsna dammar". I själva verket påpekade jag bara att pojkarna kunde ha sett en meteorit och felaktigt trott att det var det föremål som de observerade i dammen en stund senare. Tanken på att okända personer hade kastat i lyktan i dammen hade inte framkastats när jag skrev min ursprungliga rapport.

*Översättning och bearbetning:
Stefan Roslund
Forts i nästa nummer*

Väder-krysset

Här kommer lösningen på ufo-krysset i nr 2 2005.

⁴ S	²¹ N	⁷ Å	²² L	¹ B	²² L	⁷ Å	⁴ S	²⁸ T			⁴ S	³ I		²⁷ A	²⁴ V
²¹ N		⁴ S			¹⁹ Å	² R		²³ Ö		²³ Ö	¹⁸ M		²⁰ H		³ I
²³ Ö	⁴ S	¹⁴ K	²⁷ A	² R		²⁷ A	² R		²⁸ T		²⁰ H		²⁷ A	¹⁷ G	²¹ N
⁴ S		¹⁴ K	²² L	²⁹ C				¹⁴ K	⁶ U	²² L	³ I	²¹ N	¹⁷ G		⁹ D
²⁸ T		²¹ N	⁶ U		¹ B	¹² E		⁶ U	²⁴ V				¹² E	²¹ N	⁴ S
²⁹ Ö	⁴ S	²⁷ A		²⁷ A	² R		⁴ S	²² L	²⁷ A	⁴ S	¹⁴ K		²² L	²⁷ A	²⁸ T
² R		²² L	¹² E	² R	³ I	¹⁷ G		¹ B		²⁵ P		⁴ S		²⁴ V	³ I
¹⁸ M	²⁹ Ö	²² L	²¹ N		⁴ S		³ I	²² L		³ I	²⁴ V	¹² E	² R		²² L
	² R		¹² E			⁴ S		³ I		¹⁴ K	⁷ Å	² R	¹² E		²² L
	¹⁴ K	²⁹ Ö	² R	²¹ N	¹ B	²² L	³ I	¹⁶ X	²⁸ T		² R		¹⁷ G		²⁷ A
¹⁴ K	²⁷ A	² R	¹⁷ G	²⁸ T		²³ Ö	⁴ S	²⁸ T	²⁷ A	²¹ N	²⁴ V	³ I	²¹ N	⁹ D	
²⁷ A	²¹ N		³ I		²³ Ö		¹⁴ K				³ I	⁴ S	¹ B	³ I	²⁸ T
²² L		¹² E		²⁸ T		²⁸ T	²⁷ A	⁸ J	¹⁵ F	⁶ U	²¹ N		⁷ Å	⁴ S	
²² L	¹³ Y	¹⁴ K	²⁸ T	²⁷ A	²¹ N		²² L		³ I		⁹ D	²⁷ A	¹⁷ G		⁴ S
	² R	²⁷ A		⁵ C	¹³ Y	¹⁴ K	²² L	²⁹ Ö	²¹ N		²⁷ A	² R	¹² E	²¹ N	²⁷ A
¹ B	²⁷ A	² R	⁴ S	¹⁴ K		²³ Ö		¹⁴ K		¹⁴ K	² R	²⁷ A	²¹ N		²⁴ V

Inga-Lill Wallin

*Vår tids tjuvar finns
inte i skogarna,
utan på kontoren.*

Clas Svahns blogg

Julavslutning

6 december 2005, 23.20

Var på julavslutning på Stockholms UFO-förening i kväll. Käkade julmat, som ordföranden Inga-Lill Wallin fixat (fast sillen stod bröderna Ljung förtjänstfullt för) och lyckades vinna på åtta av mina nio lotter. Det landade tefatet från planeten Pepparkaka på bilden ovan hade Inga-Lills dotter Monica knäpat ihop. Trettiotre personer kom och jag höll ett litet föredrag om digitala ufobilder kryddat med några bra fall som UFO-Sverige inte har lyckats knäcka.

Över huvud taget hade vi det riktigt trevligt. Satt intill Kerstin som jag haft kontakt med i många år. Alltid påläst och med massor av bra frågor. Mitt emot mig satt Lennart som visade sig ha en massa 70-talstidskrifter från USA som han mycket väl kunde tänka sig att ge till arkivet. Jag erbjöd lite böcker i utbyte så vi får väl se vad det hela slutar med.

Agneta var också där och lovade att komma tillbaka som skribent i UFO-Aktuellt vilket i sig var ett besked som gjorde kvällen fulländad. Gunilla som varit med om en otäck trafikolycka som ju trots allt slutade väl. Tony och Eva givetvis med massor av synpunkter och intressanta upplevelser. Och John med sin märkliga bild som jag inte blivit riktigt klok på. Och Bruno från Tyresö som jag hjälpte att köpa en bok från USA för några veckor sedan och Stefan som jag aldrig träffat förr men som var väldigt nöjd med kvällen. Och så Mattias som jag bokade in ett Värmlandsmöte med så att vi äntligen ska kunna sätta det projektet på pränt.

Och så Björn som blev så lycklig när han fick rullen "UFO - Det olösta mysteriet" av mig. En VHS-film som UFO-Sverige sålde i början på 90-talet men som nu inte längre går att få tag på. Råkade vinna den nästan direkt så den gåvan kändes lätt att ge. Och så Sven, denne ständigt närvarande 82-årige man som vi alla älskar och önskar allt gott. Det var ju några till; Andreas och min kära fru Anneli och Lillemor och Berndt (som kör ut UFO-Aktuellt till distributören och agerar kassör i STUFO) och en hel del andra som jag över huvud taget inte har sett förut. Och så Anders, fältundersökare och flitig gäst på föredragskvällarna.

Vi hade det rätt bra med mycket prat och glam.

EXPRESSEN.SE

En utskrift från Expressens
nätupplaga, **Expressen.se**

ETT OIDENTIFIERAT FLYGANDE OBJEKT. Hög upp mitt på bilden syns
den vita cylindern som ljudlöst for fram över himlen.

Foto: KJELL LUNDGREN

"Oidentifierat objekt" flög över Bohuslän

**STRÖMSTAD. UFO - eller en helt naturlig förklaring?
Kjell Lundgren vet inte vad det var han såg i himlen
ovanför Killingholmen i Strömstad för en tid sedan.
Men han har bildbeviset i sin digitalkamera.**

Kjell och hans sambo var ute och promenerade
när de fick syn på något i skyn.

- Ett föremål for förbi på himlen ett hundratal
meter upp. Jag vet inte var det var, men ett
flygplan var det definitivt inte, säger Kjell
Lundgren till GT.

Föremålet hade inga vingar och det fanns ingen avgas-
strimma.

- Det såg ut som en silverfärgad cylinder. Runt den främre
delen gick ett mörkt band.

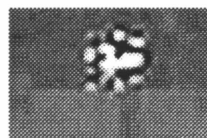

Foto: KJELL LUNDGREN
Det mystiska föremålet.

Som dragen av vajer

Kjell Lundgren säger att föremålet uppförde sig som om den
var dragen av en vajer.

- Jag har ingen förklaring till fenomenet. Men det har ingen
annan heller. Ingen mer än vi verkar ha sett det.

Kjell hade med sig sin digitalkamera och hade sinnesnärvaro
nog att ta några bilder.

Rörde sig ljudlöst

Föremålet rörde sig helt ljudlöst på himlen.

- Jag tror att det var mellan 20 och 40 meter långt och fem
meter i diameter.

En kontroll med militära myndigheter och civilflyget har inte
gett några ledtrådar.

Av **TOMAS SVEDBERG**

Publicerad:

tomas.svedberg@gt.se

2005-11-11 10.24

Kort URL till denna sida: <http://expressen.se/index.jsp?a=468794>